

PREGÓ DE LA FESTA MAJOR 2000 A CÀRREC DE JOSEP PLAYÀ

B

on dia a tothom.

En primer lloc voldria donar-vos a tots, però especialment a l'Associació de Veïns i Amics de Creixell, les gràcies per haver-me convidat a fer aquest pregó. Us he de confessar que el poble i les festes de Creixell sempre han despertat en mi una forta admiració. I us explicaré perquè.

Per mi, Creixell ha estat sempre un poble lligat a llegendes amb reminiscències medievals. Havia sentit a parlar de Dalmau de Creixell, cavaller templer que lluità contra els sarraïns a la batalla de Navas de Tolosa, el fèretre del qual, en morir, fou portat a l'esquena pels reis d'Aragó, Castella i Navarra. I que uns reis blinquin l'esquenada per un habitant de Creixell indica que no devia ser pas un individu qualsevol! Havia sentit a parlar també d'un seu nebot, que lluità a la batalla de Muret front els càtars. I perquè no dir-ho? El primer cop que vaig sentir el nom d'aquest poble va ser pronunciat amb veu baixa, com si es parlés d'un tabú, citant –ja us ho podeu imaginar– al Rellotger de Creixell, un bandoler que mai no ha tingut l'aura heroica d'en Serrallonga. Encara que un dia rellegint Josep Pla em vaig assabentar que no era fill d'aquí sinó d'Ordis.

Us he de confessar doncs que quan l'amic Jordi Palmada em va convidar a fer aquest pregó em vaig dir: ara sí, aquesta serà l'excusa idònia per conèixer tant el poble de Creixell com aquest conjunt d'històries que l'envolten. Perquè, permeteu que us ho digui, amb tota sinceritat i un punt de vergonya, mai no havia estat al vostre poble, potser perquè teniu la sort de no estar a peu de carretera. I això, que de vegades suposa un cert aïllament, també dóna una tranquil·litat impagable. Tant era el meu desconeixement que em quedava el dubte de si Creixell era una d'aquestes poblacions que havien desaparegut amb el pas dels anys, tota vegada que ja feia temps que no era un municipi independent, o si era senzillament un d'aquests noms mítics

